

ντεπόζιτο

ντεπόζιτο κ. **τεπόζιτο**, **το**, ουσ. [<ιταλ. deposito], δοχείο ή χώρος ειδικά κατασκευασμένος για να αποθηκεύεται νερό ή άλλο υγρό όπως, βενζίνη ή πετρέλαιο·

- *άδειασε το ντεπόζιτο*, τελείωσαν τα χρήματά μου, έμεινα απένταρος: «μόλις άδειασε το ντεπόζιτο, σηκώθηκα απ' το καρέ»·

- *είμαι μ' άδειο ντεπόζιτο*, βλ. φρ. *μένω μ' άδειο ντεπόζιτο*·

- *μένω μ' άδειο ντεπόζιτο*, βρίσκομαι σε δύσκολη θέση, γιατί μου τελείωσαν τα χρήματα, έμεινα απένταρος: «μη μου ζητάς λεφτά, γιατί μόλις πάντρεψα την κόρη μου κι έμεινα μ' άδειο ντεπόζιτο». Από την εικόνα του ρεζερβουάρ του αυτοκινήτου που τελείωσε η βενζίνη και ακινητοποιήθηκε.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας